

הגימגום של אשכול

קול ישראל תיקן את ההיסטוריה. ביום השנה ליום בו השמיע ראש-הממשלה לרי אשכול את "הנאום המגומם" והמפורסם של הקופת-הכוננות, אור קול ישראל עוז והשמיע את הנאום טוב — במאגזין-החז' דשות היומי היג הזה. אלה, שלא שמעו בזמנו את הנאום, יכלו הפעם להתפלא על ההדים השליליים שעורר לפני שנה — שכן לוי אשכול נשא את הנאום בקול בוטה, נימרץ, חדור בטחון-עצמי וללא שמץ של גימגום. הסתבר, כי נאומי ההיסטוריה של אשכול פשוט הוקלט מחדש. עתה, שנה לאחר המלחמה, יכול היה ראש-הממשלה לקרוא אותו ללא התרגשות. ייתכן ונשיא צרפת, הגנרל שארל דה-גול, לא שמע מעולם על דן בן-אמוץ. אבל השבוע הוא הוא יתעניין לדעת מיהו האיש הזה. בערב-הראיונות שלו, השבוע, התקשר דן טלפנית עם הד"ר מיכאל בר-זוהר, היושב בפאריס, כדי לשמוע ממנו על היתרוש בבירה הצרפתית. בסוף הראיון ה' טלפונין יבקש דן ממיגול בר-זוהר לשלוח בשמו מייבוק דחוף לדה-גול בנוסח הבא: "בבקשה מנך, רק אל תירה את הירייה הראשונה. היום: דן בן-אמוץ." והו נוסח הבקשה של דה-גול לנציגי ישראל, ערב מלחמת-שת-הימים. באותו ערב ריאיון דן בן-אמוץ גם את משה גורדשטיין, סגן ראש עיריית תל-אביב, שפרש עם ה' מנדאט שלו מן המפלגה הליברלית העצ' מאית, הצטרף למע"י. בהצבעה אותה ערך דן בתום הראיון, סברו שמונה אנשים ש' גולדשטיין זכאי לפרוש עם המנדאט. 500 איש הצביעו נגדו. כשהזמון סופרו ה' פארלמנטארי של היומון הארץ, יעקב ג'ימס רוזנבלט, להרצאה לפני חוג של אוהדי המרכז החופשי, הוא מצא תחבולה משעשעת ומחוכמת כדי להביע את דיעו' תיו — שאינן תואמות את דיעות אנשי ה' מרכז החופשי. רוזנבלט נאם בזכות ארץ-ישראל השלימה כשהמאוינים הדוגלים ב' סיפוח, מתמוגגים מרוב נחת. רק בהמשך דבריו התברר להם שרוזנבלט מתכוון בעצם למדינה דו-לאומית, שהתקווה לא יהיה

מלכת הקארטינג עפרוני רגל כבדה מסייעת

ביתן הישראלי במונטריאל בתערוכת אקספו 67. לנטע, שהיתה ידועה במשך שנתיים כמלכת-היופי של אילת, היתה רק מתחרה אחת בדהירה המהירה במכוניות הננס: אירית רזניק, אשתו של הזמר-שחקן אושיק לוי. אירית קיבלה את העובדה שזכתה רק במקום השני ברוח טובה: "לנטע יש רגל יותר כבדה", אמרה. "לכן היה לה קל יותר ללחוץ על דושת הבנוין". בשעת-הצוה, באחד הימים השבוע, עצר גיפסיטור של צנחנים ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, מול קפה כסית. מייד מאחריו נעצ' רה מכונת מפוארת, מתוכה קפצו חתן וכלה בבגדי כלולות, הגיחו על מיסכה המנוע עוגת-חתונה ענקית, אותה חילקו לצנחנים וצוערים אחרים שהצטופפו סביבם. היה זה המשך חתונתם של מיכה ונירה מיכ' אדי, שנחוגה קודם לכן ברובי-פאר, בנוכ' חות אילך איש בבית-החיל בתל-אביב. מיכה הוא הצנחן שלפני שנתיים ניצל בנס, כאשר מיצנחו לא נפתח בעת צניחה מגובה של 500 מטר.

כלולות הצנחן כרויב רזניקוף* עוגה על מיסכה המכונית

אינטימי...

הצלחתי! הצלחתי! אפשר היה השבוע לשמוע את במאיה-קול' נוע אורי זוהר צועק בשימחה, לכל מקום אליו ניקלע. הסיבה: אש' תו, איליה זוהר, לידה לו במזל-טוב בת — אחרי בכרו הזכר. הת' פאר אורי: "אמרתי לכם שאני יודע איך לעשות זאת!" אדם אחר שהצליח במאורע משפחתי — אם כי מסוג שונה — היה מפיח-הסר' סים דויד שיה. לפני שיצא לפס' סיבאל הסרטים בקאן, הספיק שיה לסיים את הליכי-הגירוש, נתן סו' פית גט כריתות לאשתו, שתורה להיות סתם אלה שפירא. סו' חר-המטוסים ונערה-שעשועים הק' שיש של תל-אביב, פוקה הירש, חזר לישראל מביקור בפאריס, כשהוא מלא חתיות. פוקה הירש אינו פוסק מלהתפעל מן העוב' דה שלמרות גילו עלה יחד עם כתב דיוט-החדונות בפאריס, ישעיהו בר-פדרת, על הבארי' קרות שהיקמו הסטודנטים המתמר' דים. לעומתו העדיף יהודי צר' פתי אחי, תעשיין גרבי-הגשים רוברט זילברמן, לבלות את תקופת-המפכה בתל-אביב. זילבר' מן הפך ללקוח-של קבע בדיסקוטקים התל-אביביים, מזמין כל נערה יפה לשעות ולרקוד עימו. אחרי ש' השחקנית הצעירה עופרה בך עבוי, החלה להופיע בחזה חשוף בהצגת השלום בביתם השחקנים, החליטו טרונים אלמונים שיש כנר' אה מה לראות אצלה, החלו להציץ באופן קבוע מבעד לחלונות דירת' המרתף בה היא מתגוררת בחברת אסת' ברוך — שחקנית צעירה אחרת, המופיעה בתיאטרון-ילדים. אחרי שאחד המציצים לא הסתפק בהצגות, אלא היה מלווה אותן בהשמעת נהמות מהחלונות, הועיקו השתיים את המיסטרה. אחד השוטי' רים בחר משום-מה להיכנס לדירה דרך החלון, ונחבט על-ידי הדויד' רות, שתשבו שהוא פורץ. כשנתפס, הס' לבסוף המציץ בידי השוטרים, הס' תבר שאין זה המציץ הקבוע שלהן. ליתר ביטחון, החלו השתיים לחפש דירת-גג.

מסיבה שנערכה לכבודו של הצייר פרי רזניקוף, מי שהיה במשך 20 שנה מעצבו הנראפי של שבועון צה"ל במחנה, בלטו כל עורכיה-השבועון מאז הקמתו, וביניהם משה שמיר וזאב, אביזוהר. לעו' מתם בלט בהיעדרו קיצוץ-חינוך ראשי של צה"ל, אלוף-מישנה מרדכי ("מורלה") בר-און, שהוא מפקדו הישיר של פרי. תירץ זאת יצחק ליבני, מפקד גלי צה"ל: "בראון לא בא כיוון שיש לו סיבה". על תירוץ זה הגיב אהרון זאב, יושב ראש הוועד למען החייל, בספור על ילדה שהלכה לבית-הספר, עם ילקוט על שבמה, בשעה שמונה ושלושים — כשהיא עושה דרכה באיטיות. "פניתי אליה", סיפר זאב, "והערתי לה: ילדה, את יודעת שאת מאחד רת לבית-הספר. הילדה השיבה לי: כן, אני יודעת, אבל יש לי סיבה". זאב, מי שהיה בשעתו קצין-חינוך ראשי של צה"ל, סיפר באותה הזדמנות כיצד ניכנסה לראשונה לבמחנה תמונת הרגליים החשו' פות של אשה, אותה הביא פרי מסירו' ב' חו"ל. לאחר פירסום התמונה, שהראתה רק דנית-נקנק, התלונן על כך הרב הצבאי של צה"ל, האלוף שלמה גורן. השיב לו זאב: "כבוד הרב, מרגליים של בחורה מת' רגשים רק אלה המציצים מתחת לשמלות. אלוהים ברא את רגלי האשה חשופות ולא התרגש — אז מה אתה מתרגש?"

והרגליים של נטע

הצלחתו של תקליט-השירים הראשון של גילה אלמגור, החזירה בה ביטחון-עצ' מי. עתה מתכוננת גילה לתקליט ולהוצאתו לאור שני תקליטים נוספים. מייד לאחר שתחזור מלונדון, שם היא מבלה חופשה, תחיל גילה תקליט שירי-ילדים בשם גילה אלמגור כמפצרת ומומחרת. השיר שירים של יוחנן זראי וסיפורים של אוריאל אופק. התקליט השני יהיה ארוץ-נגן של פיומונים חדשים. יומיים לפני פתיחת יריד המוזיקה החליט סגן מנהל היריד, יולי פרוסבט, לבדוק את כושרן של הדויד'ל שנחברו ללות את אורח-היריד, דווקא ב' נטיעה בקארטינג (מכונית ננס). הוא ערך תחרות בין כל הדויד'לות, אשר לרובן לא היה מושג בנהיגה. במקום הראשון זכתה נטע עפרוני, מי שהיתה גם דיילת ב' החתן המזונן מיכה מיכאלי. משמאל:

מת-העצמאות חיים ופועלים עד היום הזה. למשל: כל הרמטכילים שהיו לצה"ל מאז קום המדינה, רק מפקדה של חטיבה 8, יצחק ("הזוקן") שרה, שעל שמו נקראת החטיבה, נפטר והשאיר את אנשיו ללא אב. אגב, כנס חטיבה 8 היה הכנס היהודי מכל הכנסים החטיבתיים של צה"ל, שנערכו במיסגרת חגיגות העשרים למדינה, בו הוש' מע באופן רישמי הימנון לח"י חיליים אל-מונים, שחובר בידי אברהם ("יארי") זעירן, מפקדו הראשון של לח"י. בשעת שירת-ההימנון עמדו על רגליהם כשליש מלוחמי-החטיבה, שכן אחד הגדודים בחטי' בה זו היה מורכב כולו מאנשי-לח"י.

האיש מאחורי הקול

מתוך נאום בגין, ליד הכותל המערבי. התקליט, המיועד בעיקר להפצה ב' חו"ל, נראה כמוצר של מנהל-ההסב' רה. אולם מה שלא עשה חברו של אלון, השר ישראל גלילי, עשה מפיץ תקליטים פרטי, שהחליט שגם הסברה ישראלית יכולה להיות עסק מיסחרי. עמנואל דודאי, 29, לשעבר איש גלי-צה"ל עורך בסוכנות יונייטד פרס וקצין-עיתונות של אל-על, הגיע למס' קנה, כי בבחירות לכנסת הבאה, יהיו התקליטים אחד מאמצעי-התעמולה העי' קריים של המפלגות. רק אלה שאין להם פטיפונים בבית יצטרכו להטריח עצמם לאיסופת-בחיורות. השאר יוכלו לשבת בביתם ולשמוע את המנהיגים המתח' רים מעל גבי תקליטים. הראשון בסידרה של תקליטי-עידוד, אותם הפיק דודאי בשיתוף עם חברת התקליטים הד ארצי, היה מוקדש לזכ' רוגות דויד בן-גוריון. התקליט השני שייצא לאור יהיה תקליטו של אלון. אחיו עומדים להופיע נאומיו של ראש-הממשלה ומנהיגים אחרים. תהיה לשיטה זו לפחות מעלה אחת. איש מן המנהיגים לא יוכל יותר להת' כחש לדברים שאמר.

דודאי ותקליט בגין' הסר הצטיין כקריין

משחחליט להיות שר בישראל, איבד יגאל אלון קאריירה מזהירה כקריין. זאת מסתבר מתקליט בשם ישראל כיוסו שייצא לאור בימים הקרובים. ה' תקליט, בשפה האנגלית, מורכב ממסכת המספרת על תולדות מדינת-ישראל ב' עשרים השנים האחרונות, ועל סיכויי השלום שלה בעתיד. זוהי מסכת ה' מורכבת מיקטעי-קריאה המקשרים בין שירי-רקע להקלטות תיעודיות אחרות. המיוחד בתקליט: הקריין, הקורא את קטעי-הקישור בכישורן ייטורי רב, אינו אלא שר-העבודה. בין השאר נשמע קולו של יגאל אלון על רקע שירים כמו חיליים אל-מונים, הימנון לח"י, ושתי גדות לירדן, הימנון האצ"ל. כן נשמע קולו עם קטע